

Bir Beyaz Gül

– bskha · 26 Mayıs 2015

"Sen beyaz gülsün. Anneme benzeyen tek kadınsın"
sevmek;hevesle başlayıp,pişmanlıkla biter."

"Çünkü

Sen,yaşım büyüdükçe unutamadığım tek şeysin.Bıraktım kelebekli tokalarımı,pembe elbiselerimi,kapı önünde saklambaç oynamayı.Hepsini unuttum.Hepsi masum, küçücük anı şimdi bana.Ama sen...Uzatsam ellerimi tutabilirdim..

Geçti senelerimiz.Ama birlikte,ama uzak..Özlüyorum çoğu zaman.Öyle gerçekçi rüyalar görüyorum ki.Uyanıp yastığa sarılmıyorum ben.Çünkü senin bir ellerin vardı benim için. Bir kere tutabilmiştik parmak uçlarıyla.Sen titremiştin.İşte öyle de masumduk biz.O yüzden "Sen beyaz gülsün. Anneme benzeyen tek kadınsın" demiştin.

"Geleceğim" diyerek gitmiştin.Bugün gelsen hala aynı mı sesin.Aynı tonda mı söyleyeceksin sözlerini.? Ben başımı bile kaldırmıyordum yerden.Selamları bile cevaplayamıyordum.İşte öyle de kıskançtık biz. İki yıl geçmişti.Gün gün sayınca çabuk da..Ben saniye saniye saymıştım.Öyle ki bir asır geçti her dakikada.Ben yaşımın kadını olamadım hiç bu yüzden.

Acaba saçlarımı okşasa nasıl hissederdim?Ellerimi tam kavrasa.Sarılmak mı? Bu o kadar büyük ki.Hayali de günahı hem.Bilirdin sen babamı.Parmak uçların değdiğinde gözleri gözlerimin önüne gelmişti.Biz öyle de temizdik seninle.Hele bir kokun vardı. Sadece rüzgar estiğinde duyabilirdim.O kadar da uzaktık.

Ama ben var ya seni öyle güzel bekledim ki.Biz öyle aşkla sevdik ki.Haber bile alamadan. "Şu saniye o da beni düşünüyor" diyebildik.Ne mutlu bize.Çünkü biz öyle de sadıktık.

İki yılın ardından yine o dağlık yoldan okula çıkarken sen çıktın karşıma.Küçüktük ya büyüydük iki yıl da olsa.Yoktu teknoloji.Fırsat buldukça bir "Alo?"diyebiliyorduk.Seni o an orada görünce..Bir adım daha atamadım.Sonradan öğrendim itiraf etmeliyim ki sende demişsin "Ya beni artık beğenmezse?"

Mümkün müydü yaşlanana dek yanında kalmayı düşünürken.İşte biz böyle de büyük sevmiştik. İki gün kaldın.Ve bizim parmak uçlarımız el avuçlarına da karıştı.Sen hala masumdun.Ben de beyaz güldüm.

İkinci gidişin daha da zor oldu.Seni bekledikçe daha çok sevmişim.O an anladım.Ve biliyordun bizim şehri,yolculamaya bile geledim seni.Camdan el sallamıştım sadece.Son veda olduğunu hissetmiş olacağım ki günlerce ağlamalarım kesilmemişti.

Bir kaç yıl daha geçti elbet.Mesela boyum bile uzadı.Hayatın gerçeklikleriyle uyandım bir gün."Biz ne olacağız?" dedim.Senin geldiğin köyü düşündüm.Benim yaşadığım şehrin zorbalıklarını.Taşındık sonra oradan.Son kez baktım seni ilk gördüğüm yerlere.Seni yolcularken ağladığım köşelere.Bir de baş harflerimizin olduğu o ağaca.Belki yutmamıştır yıllar parmak izlerini diye.En kötüsü ne biliyor musun.?.Seni terkettim o şehirle birlikte.Çünkü biz senle olamayacaktık.Yasakladığın her şeyi gözümde öyle büyütmişüm ki.Kadın olduğumu unutmuşum.Sen üzülme diye selam vermediğim insanları hatırladım.Sonra ne kadar yalnız kaldığımı.Tırnaklarımı boyadım.Rujumu sürdüm.Bir kadındım tüm,özgürlüğümle..

Bırakmadın beni.Bir kaç yıl da öyle geçti.Sen yandın gündün güne."Al dedin özgürlüğünü.Ama yanımda kal" dedin."Sen beyazsın.Değişme dedin".Anlayamadım..

Bir miktar daha attı tarih ömrümden.Seni hatırlamadım.Bir sevgilim oldu senden sonra.Ama o parmak uçlarımla ilgilenmedi.Koştı peşimden elbette.Ama en büyüğü de, avuç içlerim için değil.Onu orda terkederken hıçkırıklara boğuldum.Sen geldin aklıma.. Neden ben 'Aşk' ilk sende öğrendim ki? Kıymetini daha iyi bilmeliydim.Olamadı ki kimse senin gibi.Seni yana yakıla aradım.Boğularak uyandım geceleri.Hıçkırıklarım evi inletti.Çok özledim seni çok.Ben sende aşkın en temizini en masumunu en beyazını öğrendim.Hangi aşık beni kandırabilir ki?Hangi aşkı yüceltebilirim ki gözümde?

Ama arayamadım seni.Soramadım hiç bir şey.Yüzüm tutmadı anla işte.Ama yapamadım da.Güneşi batırdım günlerce."Kuzeye doğru yürüyorum,sana biraz daha yakın durabilmek için"demiştin.Güneydeyim ben de.Hissedebiliyor musun birazcık? Unutmadım desen? Söylesene,vakit çok mu geç? Bir ümit kalmadı mı?

O kuytu yollarda bu sefer ben seni takip etsem..Bana aşık olabilecek misin tekrar?

Haber de alamıyorum artık senden.Bir fotoğrafına rastladım geçenlerde.Yüzün değişmiş,biraz yorgunluk var gözlerinde.Yaşlanmışsın biraz.Sahi gözlerine baksam aynı hisleri yaşarmıyım hala.Seni bu kadar güzel yapan etin kanın mı yoksa hayalim mi? Sen benim çocukluğum,ergen hallerim,büyüklüğüsün.

O öyle bir fotoğraf ki.Her şey saklı içinde

Ellerin başkasının avuçlarında.Bir de minicik ak pak bir el daha..

Oğlun olmuş.Senin gibi bir delikanlı olacak eminim.Ama ona sevmeyi öğretme babası.Çünkü sevmek;hevesle başlayıp,pişmanlıkla biter.

Artık dualarım ,bana dönmemen üzerineydi.Orada hayalini kurduğun çocuğunla mutlu olmandı.Ama işte sen bilirsin,bizim dualarımız pek tutmaz.Yapma lütfen.Söyletme bana dönme işte..

Ama sen döndün bir gün.Telefonda bir ses..Değişmemiş..Hala aynı harflerde vurguları."Unutamadım"

dedin."Yapamadım"

Söylesen ya..Ama o minicik el ne olacak? Bırakacak mısın o eli? Bir yanlışın bedelini ona mı ödeteceğiz?

Yapma sevdiğim.Dönme bana..

Çünkü ben artık ne beyaz bir gülüm.Ne de annene benziyorum.
Sadece "Seni seviyorum"